

הישיבה

הגליון לבן הישיבה

גליון מס' 29

אליך בן ישיבה

יש מבחורי הישיבה שקוראים שורות אלו, וזו להם השנה הראשונה בישיבה, שיעור א', לאחר שעזבו לא מכבר את הכיתה בתלמוד תורה.

יש גם בחורי ישיבה מהקוראים שורות אלו, שזו להם הפעם הראשונה שונה בשיעור ב' או בשיעור ג' או בפעם הראשונה בישיבה גדולה.

אולם אכן המכנה המשותף לכולם הוא: "הפעם הראשונה". כולם מצויים בימים אלו בהתחלה חדשה, משהו שעדיין לא מוכר ולא ידוע. כל מה שידענו והכרנו עד עתה כבר עבה ועכשיו מגיע משהו חדש ובלתי מוכר, לא מוכר לך ולא מוכר גם לאלו שאמורים להכיר אותך, הר"מ המשגיח ראש הישיבה.

התחלה חדשה טומנת בחובה כמובן חששות והיסוסים, מי יודע אם אצליח, ומי יודע אם אוכל להתמודד. אך ההתחלה החדשה יכולה להיות קרש קפיצה טוב קדימה, להתקדם ולהצליח. גם מי שנכשל עד עכשיו, גם מי שעד עכשיו אינו מרוצה מהישגיו, יכול לפתוח דף חדש ונקי של עתיד טוב יותר.

אלא שעליך לדעת כי יש אדם אחד בעולם שיכול להחליט עבורך אם התחלה חדשה זו תהיה לברכה או לקללה, יש אדם אחד בעור לם שיכול לקבוע את עתידך ואת גורלך, לקבוע אם תצליח בשנה הקרובה, ואיך תיראה אתה עצמך בסוף שנת תשע"ז.

יש רק אחד שיכול לקבוע ולהחליט אם תממש את כוחותיך ואת יכולתך, או שמא תיפול עליך עייפות של חוסר מעש ותקווה. יש רק אחד שיכול לקבוע ולהחליט עבורך את כל הדברים החשובים כל כך עבורך, אדם זה הוא:

אתה !!!

אתה הוא זה שיכול להחליט, אתה האדם היחיד בעולם שיכול לקבוע את עתידך ואת כל מה שיקרה. בידך וביכולתך להצליח או להיכשל, ליפול או להתרומם. כדאי מאד שתכיר מקרוב את אותו אדם שיכול כל כך להשפיע על עתידך ועל כל מה שיקרה איתך. כדאי מאד איפוא שתכיר את עצמך היטב, תעצור לרגע ותחשוב על עצמך, מה מטריד אותך, מה מפריע לך, מה גורם לך עצב ומה גורם לך שמחה, מה גורם לך התעוררות גדולה ללמוד ולעשות כל מה שצריך, ומה גורם לך רפיון.

כן, אילו היו אומרים לי שיש אדם שיכול לקבוע את עתידך ואת כל מה שיקרה איתי בימי חיי, הייתי קובע איתו מיד פגישה דחופה, מנסה להשפיע עליו ולשכנע אותו שיקבע לי עתיד טוב. הייתי מנסה לראות איך אפשר לשכנע אותו לגרום לי להצליח, הייתי נותן לו את כל אשר לי על מנת לרצות אותו, כדי שיתן לי את הכח להצליח. הייתי מוכן להשקיע כל מאמץ שבעולם כדי להכיר היטב את האדם ההוא וללמוד היטב מה יכול להשפיע עליו, למעני, בשבילי.

כדאי לך מאד לעשות כך, לקבוע פגישה עם עצמך על מנת לטכס עצה כיצד מצליחים, כיצד בונים עתיד טוב ומצוי, ללמוד את נקודות התורפה ולדעת איך להתמודד איתם, כדי שלא יפילו אותך. ללמוד היטב מה יש בך שיכול לעזור לך להצליח, והרי באמת אין אדם יותר ממך שיכול להכיר את עצמך.

בהצלחה לכל "בני הישיבות" שהצטרפו לשבט בני התורה בחודש אלול זה ולכל הותיקים. ברכה והצלחה.

העורך

ברוכים הבאים לישיבה הקטנה

המעבר של תלמיד מהתלמוד תורה ל"ישיבה", הוא השינוי הגדול ביותר שעושה הוא בחייו בבת אחת, זהו מעבר ל"עולם הישיבות" - כניסה ל"עולם התורה".

ישיבה זה ביה"ס של החיים!

ברוכים הבאים לעולם התורה !!

שולם לך ידידי היקר, היום הצטרפת לעולם התורה, לעולם הישיבות.

עולם הישיבה אינו דומה במשהו למה שהיית עד היום. הישיבה היא משהו חדש לחלוטין.

עד היום היית במידה מסוימת מחובר לעולם הילד, היום הנך מצטרף לעולם חדש, עולמם של בני הישיבות.

ביום אחד, ובבת אחת אתה משתייך למבוגרים, רק לפני זמן קצר היית תלוי בעיקר בשיעור.

ובמלמדים ומנחכים, יש מחנך יש שיעור אין מחנך. כל זמן קצר יצאת להפסקה, למשחק, לשחרור המרץ.

ועכשיו בבת אחת נהיית אחראי לעצמך, לבעל משמעת עצמית ללא צורך בפיקוח מיוחד, ללא הפסקות למשחק ולשבויות, ללא הבחנה אם המשגיח נמצא, אתה מפעיל את עצמך, ומשגיח על עצמך.

אך; עליך לדעת שדבר זה לא נעשה מעצמו, ואפשר להפסיד את כל התנופה שקיבלת בכניסה לישיבה אם לא תתאמץ להשקיע את כל כוחותיך בלימודים.

מי שנכנס לישיבה רק כדי להרגיש שייך לעולם של הבוגרים, ולהשתחרר ממערכת הלימודים בת"ת, מאבד את ההזדמנות שניתנה לו להתקדם ולגדול.

אפשר להגיע לישיבה עם מבט ילדותי, וראש של ילד קטן. כתינוק הבורח... ולעשות רק את המוכרח, כדי שלמשגיח לא יהיה טענות, ולמגיד שיעור לא יהי מה להעיר, רק כדי "לצאת ידי חובה" זה יפה מאוד, אבל זה לא זה.

לישיבה צריך לבוא עם רצון ושאיפה גדולה להתקדם ולעלות עוד ועוד.

ישיבה זה לא ת"ת עם עוד קצת שיעורי גמרא ומפרשים.

מכיר אני שני אנשים יקרים מאוד שסיימו את הש"ס שש פעמים בשיעור דף היומי, ואינם יודעים ללמוד דף גמרא בעצמם, אנשים שבאים "לשמוע" שיעור בגמרא 45 שנה ברציפות, באמת כל הכבוד להם, אבל... נשארים הם עמי ארצות, הם באים "לשמוע וללכת".

ישיבה באים כדי ללמוד איך ללמוד

כשם שהאדם שאכל מאכלים מיוחדים במשך שנים רבות, אינו בהכרח יודע להכיןם, אך הלומד לבשל יודע היטב להכין מאכלים אלו, כך בלימוד הגמרא, אפשר "לשמוע שיעור" ואפשר... ללמוד את ההבנה של הגמרא ושל התוס', בקיצור **ללמוד כיצד ללמוד.**

זה לא בא ביום אחד, ולא בא בקלות, אבל הנכנס לישיבה עם רצון חזק, ועם החלטה נחושה להתאמץ, יצליח, ויתקדם בעזרת ה'.

הבעיה היא, שתלמיד הבא לישיבה עם הרצון הטוב, והכוונות הטהורות ביותר, אינו בא לבד, מגיע איתו הילד השובב שבו, והתלמיד הקטן מהת"ת, גם הוא מגיע לישיבה, ולכן אנו צריכים לתת לחלק הבוגר שבנו להוביל ולשלט!

ולהחליט! שאנו תלמידי ישיבה בוגרים, ואין אנו דרדקים מהתלמוד תורה...

המתנה המיוחדת והגדולה שקיבלנו בכניסה לישיבה היא האפשרות לעשות שינוי!

גם תלמיד שבת"ת הוא לא היה מהחרוצים ביותר, גם מי שלא היה ה"ילד הטוב" שבכיתה, יכול לעשות שינוי בכניסה לישיבה, במקום חדש, חברים חדשים, רבנים חדשים, מסגרת חדשה, זו ההזדמנות לפתוח דף חדש.

בהצלחה לכולם.

ישיבה זה ביה"ס של החיים!...

הבעיה היא, שתלמיד הבא לישיבה עם הרצון הטוב, והכוונות הטהורות ביותר, אינו בא לבד, מגיע איתו הילד השובב שבו, והתלמיד הקטן מהת"ת, גם הוא מגיע לישיבה, ולכן אנו צריכים לתת לחלק הבוגר שבנו להוביל ולשלט!

ולהחליט! שאנו תלמידי ישיבה בוגרים, ואין אנו דרדקים מהתלמוד תורה...

אנחנו לעזרתך בכל ענין ומושא בדרכך לעלות מעלה מעלה. צוות מורחב של 'מוקד הישיבה' לעזרתך בכל יום בשעות הערב

1-800-20-18-18
שיחת חינם★

קשה לך? זקוק לעזרה?

החבורה הקדושה

את חודש אלול של שיעור א' בישיבה הגדולה, אזכור ללא ספק לאורך כל ימי חיינו. כל ימי בישיבה היו מרגשים ומרתקים מלאים בעבודה רבה למען העתיד אולם חודש אלול של שיעור א' בישיבה הגדולה היה מיוחד מאד עבורי.

בכלל, הישיבה גדולה הייתה עבורי זמן נפלא של התעלות רוחנית שחקק בי רושם עז לעתיד ורושם זה נשאר בעצמותי מבלי יכולת לשנות או למחוק אותו כלל. הלימוד, התפילה, עבודת המידות וההשקעה ביראת שמים היו סמל עבורי שעיימו צעדתי לאורך כל ימי הישיבה. זה לא היה קל, היו ניסיונות קשים ומרים, היו תקופות שפל והיו משברים, היו ירידות והיו עליות, אך בסיכום העניין, נראה לי כיום כי ברוב המטלות שקיבלתי על עצמי הצלחתי לעמוד. וכיום כשאני מספר אותם לכם איני מרגיש כמי שבא להתגאות, גם משום שאינכם מכירים אותי, וגם משום שאני רואה לעצמי שליחות גדולה לספר לכם על הדברים הללו וברשות העורך אני עושה זאת כיום בשורות אלו.

חודש אלול הראשון שלי בישיבה הגדולה, עמד בסימן של היכרות חדשה עם העולם המופלא של הישיבה הגדולה ועם העולם המופלא של בחורי הישיבה העמלים בתורה. פגשתי לראשונה בחיי בחורים בוגרים שלאחר שנות השקעה ולימוד מרובות עמדו בפניי כגדולי ישראל ממש והיו עבורי דמות מיוחדת לחיקוי. גם האברכים ששיבו בישיבה הגדולה, היו עבורי תמונה בלתי נשכחת של מי ששמו את מרכז חייהם בתורה ובעבודת ה' ולא הרפו ממנה יומם ולילה.

יחד עמי הגיעו מהישיבה הקטנה כמה בחורים, ועד מהרה התמזגנו יחד באווירת הישיבה ולאחר כמה שנים כמעט ששכחתי מי היו אותם בחורים שהגיעו יחד מהישיבה הקטנה ומי הבחורים שהכרתי בישיבה הגדולה. אולם בראשית הדרך, הייתה לי משמעות גדולה לאותם בחורים, כי רק אותם הכרתי טוב ורק איתם יכולתי להעביר את החוויות ואת ההתלבטויות בראשית הדרך בישיבה הגדולה.

לאחר השבוע הראשון בישיבה הגדולה, באחת השיחות שקיימתי עם חבריי מהישיבה הקטנה,

החלטנו כי עלינו לעשות מעשה כדי להיכנס לתוך עולם הישיבה ולהתערב בין הבחורים, כדי לשבור את המחיצות ולהרגיש כמו בחורים ותיקים ומוכרים בישיבה, החלטנו כי דבר זה יכול לסייע לנו בהתמודדות היומיומית בישיבה וכי נוכל כך ללמוד טוב יותר ולהתקדם טוב יותר בעבודת ה' ובכל מה שצריך להתקדם בו.

כך, מבין כל השיחות והרעיונות, עלה הרעיון שאותו גם ביצענו בהמשך, להקים חבורה מצומצמת של בחורים עובדי ה' ברמה טובה וגבוהה, כדי שנוכל יחדיו ברוב עם הזדרת מלך לעשות את המוטל עלינו ולהצליח. החלטנו כי כל בחור מבינינו יביא עימו בחור נוסף מיישיבה אחרת שאותו הוא מכיר או כבר יצר עימו קשר חיובי והוא יודע כי אותו בחור מגמתו היא להתעלות בלימוד וביראת שמים והוא בחור רציני וחיוני, וכך נהפוך מקבוצה של חמישה לקבוצה של עשרה בחורים, והדבר יועיל גם להמשך היכרות עם בני השיעור והישיבה.

החבורה שאותה הקמנו, שמה לה למטרה לעבור בראש ובראשונה את הימים הנוראים בצורה ובאופן שטרם עשינו אותה בחיינו, זו הייתה המטרה הראשונה והמיוחדת עבורינו. כל אחד מאיתנו כבר יודע מה הוא ראש השנה ומה הוא יום כיפור, אך דווקא משום כך כולנו יודעים כי עדיין אין לנו מושג בעומקם וייוחדם

של ימים קדושים ונוראים אלו, וטרם דרכנו על מפתן עבודת התפילה ועבודת התשובה לקראת ימים אלו. המשימה הראשונה הייתה אפוא להבין טוב יותר "מה ה' דורש מעמך". קבענו לעצמינו "סדר מוסר" מיוחד בשעות הערב אחר סדר שלישי, שבו ישבנו עם ספרי מוסר ומחשבה לדעת ולהבין את מהות הימים הנוראים ואת עבודת התפילה של ימים אלו. רשמנו וסיכמנו לעצמינו את הדברים ואת ההוראות למעשה היוצאות מהם, קבענו סדר מיוחד ללימוד התפילה עצמה, לעבור על קטעי התפילה לפרש אותם ולהבין אותם כדי שבבוא הימים נוכל לדעת היטב מה אנו אומרים ומה הכוונות הפשוטות שעלינו לכוון בהם.

קבענו חיזוק גדול בתורה על ידי התאספות פעמיים בשבוע בהפסקת הצהריים שבה אמר אחד מאיתנו חידוש או "חבורה" על הגמרא שאותה למדנו בישיבה, וכולם למדו להקשיב ולשמוע להתווכח ולהבין היטב עד לעומקם של דברים - את דברי חברינו.

ההכנה לימים הנוראים הייתה משמעותית באופן בלתי רגיל עבורינו וקיבלנו על עצמינו לומר בכל יום עשרה מזמורי תהילים אחרי תפילת שחרית כדי שנוכל לסיים פעמיים את ספר התהילים בחודש אלול.

עבודה נפלאה בלי גבול ושיעור, ואכן הרגשנו כי יש שינוי מהותי בין מה שהרגשנו עד לאותם ימים לקראת הימים הנוראים לבין מה שאנו חשים בעבודה הגדולה שאנו עושים כיום.

מה אומר ומה אדבר, ההרגשה הייתה נפלאה, העוצמה הייתה אדירה, אין בכוח העט להעלות על הכתב את מה שהרגשנו באותם ימים ואת התחושה הנפלאה של עבודת ה' ושל התעלות רוחנית אדירה לקראת אותם ימים נוראים של שיעור א' בישיבה הגדולה.

העוצמה הזאת ליוותה אותי ימים רבים לאחר מכן, וכאמור עד היום אני מרגיש אותה כל אימת שהימים הנוראים מתקרבים והביאורים והדברים שלמדתי באותם ימים על תפילת הימים הנוראים נחקקו בי ולא יימחו לעולם.

אולם אין ספק כי אחד הדברים החשובים הנוספים שקיבלנו על עצמינו באותם ימים, היה שלא להתייחס

ולא להתפעל מכל מה שקורה עימנו, אלא לדבוק אך ורק במה שמוטל עלינו לעשות. אין אפשרות לשבירה, ואין מצב שבו אנו אומרים נואש, הקבוצה שגיבשנו חיזקה אותנו בעניין זה ונתנה לנו כוח ותעצומות נפש להמשיך בדרך הזאת בלי להרפות ולעשות את הדברים הנכונים בלי להתבייש ממלעגים וממצבים לא נוחים שהם מנת חלקו של כל בן ישיבה, זו העוצמה הגדולה שאותה נסכנו בעצמינו ואת המסר החשוב הזה ברצוני להעביר לכם בחורים יקרים. הדבר הגדול ביותר בעולם הוא לא לשים לב לכל המכשולים אלא להמשיך בעבודה ללא גבול.

עבודה זו אינה קלה, אך היא משתלמת וכדאית, היא נותנת כוח ועוצמה מיוחדת למי שמצליח להתמודד ולעשות את הדברים באופן הנכון.

צאו לדרך, ולא תחתו ואל תפחדו מאיש, רק עמדו בכל כוח ובכל תוקף על זכותכם להיות הטובים ביותר והמוצלחים ביותר, על זכותכם להגיע לפסגה ולמלא את שאיפותיכם הטובות ללא מכשול ותקלה.

אם תאמינו בכוחכם ותעשו את הדברים הללו אין ספק כי תצליחו בכל מה שתציבו לעצמכם למטרה.

חודש אלול הראשון שלי בישיבה הגדולה, עמד בסימן של היכרות חדשה עם העולם המופלא של הישיבה הגדולה ועם העולם המופלא של בחורי הישיבה העמלים בתורה. פגשתי לראשונה בחיי בחורים בוגרים שלאחר שנות השקעה ולימוד מרובות עמדו בפניי כגדולי ישראל ממש והיו עבורי דמות מיוחדת לחיקוי. גם האברכים ששיבו בישיבה הגדולה, היו עבורי תמונה בלתי נשכחת של מי ששמו את מרכז חייהם בתורה ובעבודת ה' ולא הרפו ממנה יומם ולילה.

אנחנו לעזרתך בכל ענין ונושא בדרכך לעלות מעלה מעלה. צוות מורחב של 'מוקד הישיבה' לעזרתך בכל יום בשעות הערב

שיחת חינם ★ 1-800-20-18-18

קשה לך?
זקוק לעזרה?

שאל בני

צדקת ברוך הכל תלוי בך.

צדקת גם כן בכך שאין כללים ברורים, כי לכל כלל יש יוצא מן הכלל וכל שאלה וכל תשובה תלויה במקרה עצמו ובפרטיו השונים, לשם כך מפעיל ארגון "אחינו" את קו הטלפון להתייעצות אישית.

אך ברוך, שישנם חוקים כלליים אשר בוודאי יכולים לתרום ולהועיל לדרך החשיבה ולכיוון שבו יש לצעוד. ברצוני לפרט לך ולחברך כמה מהם, וכדאי מאד שהדברים יהיו שמורים אצלך לעת מצוא, לרענן את הזיכרון ואת תחושת האחריות האישית.

1. הכנה

ההכנה לישיבה מתחילה תקופה ארוכה לפני היום הראשון. וגם אם לא עשית את זה עד עכשיו חשוב שתדע שישנם כמה סוגי הכנה לקראת הלימוד בישיבה. ההכנה הראשונה היא ההכנה הנפשית, עליך לדעת כי הישיבה היא היום כור ההיתוך של היהודי לקראת יעודו הרוחני. בישיבה קונים ורוכשים דרך חיים, דרך לימוד, קנייני הלימוד, ידיעת התורה, יראת שמים, מידות מוסר והתנהגות. כאשר הנך יודע היטב מה היא הישיבה, עליך להחליט שהנך רוצה להצליח בדרך התורה. עליך להחליט שאתה רוצה למצות מעצמך את כל מה שאפשר להצלחה בדרך התורה.

הכנה נוספת היא התפילה שעליך להתפלל יום ביום בסוף תפילת שמונה עשרה לפני "יהי לרצון" או בכל הזדמנות אחרת, תפילה פרטית ואישית בתחנונים לפני הקב"ה שיתן לך סיעתא דשמיא להצליח בדרך התורה בישיבה.

הכנה נוספת היא הכנת הלימוד. מומלץ מאד שתכין את הדף הראשון לפחות לפני כניסתך לישיבה כדי שבתחילת הלימודים יהיו לך כבר ידע והבנה בשיעורים של הר"מ. ובכלל, גם אחרי כניסתך לישיבה עליך לדעת כי סדר ההכנה הוא הסדר החשוב ביותר, כי כאשר אתה מוכן טוב לשיעור אתה מבין את השיעור ויכול לחזור עליו היטב ב"סדר חזרה" וההרגשה טובה, וממילא ההצלחה ממשיכה.

2. חברים

כתבנו כבר בעבר על עניין זה, וחשוב מאד להזכיר זאת שוב ושוב. מי שיכול לבלום אותך מעלייה ומי שיכול לגרום לך לירידה משמעותית הוא החבר. לחבר יש השפעה חזקה מאד על בחור ומה שמעניין מאד הוא שכדי להצליח אתה זקוק לעצמך, אבל כדי להיכשל אתה לא צריך את עצמך, די בחבר לא טוב כדי להכשילך. גם אם תחליט להצליח, אם תתחבר לחבר לא טוב לא תוכל להתעלות ולהתקדם. ולכן, בימים הראשונים בישיבה הזהר והישמר שלא לקשור קשרי חברות הדוקים מדי. חכה והמתן לראות מי הם הבחורים הטובים בשיעור, ובעיקר מי הם הבחורים שיש להם יראת שמים ודיבורם נקי מכל סגנון רחובי, ועימם תתחבר. אם תתחבר בימים הראשונים עם בחור שיתברר אח"כ שהוא בחור שלילי, הפסדת שני דברים חשובים. הפסד ראשון יהיה לך קשה להיתנתק מחבר קיים ולעיתים אם תיפרד ממנו הדבר יהיה כרוך בסיכסוך וזה לא טוב. הפסד שני, שהנך מזוהה כחבר של בחור שלילי וזה יגרום לך לנזק בתדמיתך.

3. חברותא

בדרך כלל המשגיח בישיבה קובע את החברותות בתחילת השנה. כרגע, אינך יודע מי הוא החברותא ומה הוא. התחל ללמוד וראה אם הבחור שלצידך רוצה ללמוד, אם הוא רוצה ללמוד אל תביט יותר מדי אל כשרונותיו וגם אם הוא נמוך ממך ברמתו הלימודית תלמד איתו עד לקביעת החברותות הבאה. אל תתיאש מכך שאתה טוב יותר ממנו, אם הוא רוצה ללמוד, למד איתו. אם הנך רואה שהבחור שלצידך אינו רוצה ללמוד והוא מתבטל, התחל אתה

לכבוד מצרכת "הישיבה"

בימים אלו התחלתי את לימודי בישיבה תלמי. התקלמתי ג'דולה וצ' רצוני להצליח בישיבה. אני יודע ש'אי אכשר אומר כללים בהרמס כיצד להצליח והכל תלוי בך, אולם אשמח אם תוכלו לתקוב לי ולרבים אחרים במצבי כמה עצות להצליח בישיבה.

ברחק תלמי, יהושע

ללמוד, אל תחמיץ פנים ואל תצעק עליו אל תעיר לו ואל תפגע בו, רק אמור לו שאתה רוצה ללמוד ולהצליח ותשמח מאד אם הוא ילמד איתך בהתמדה. אל תיגרר אחר בטלתו כי הוא יפיל אותך בזה. אם הבחור שלצידך טוב יותר ממך וברמה גבוהה יותר ואתה מרגיש שהוא שם לב לך, אמור לו כמה שאתה שמח ללמוד עם בחור טוב וביחד תצליחו בוודאי. נסה בכל יכולתך לשמור עליו כחברותא שלך גם בעתיד. אל תקשור קשרים חזקים מדי עם החברותא בתחילת השנה. יש בחורים רבים שמייד בתחילת השנה מספרים לחברותא הראשונה על כל העבר שלהם ועל כל מה שהם עשו ומה שהם לא עשו, ואת כל ההיסטוריה שביקשו או שלא בקשו מהם לומר. הזהר שלא לעשות כך, אל תחשוף את עצמך מייד בתחילת השנה בפני מי שאינך מכיר אותו טוב עדיין. חכה עם זה להמשך הדרך.

4. סדרי הישיבה

קשר טוב וחיובי עם המשגיח בישיבה – חשוב מאד להצליח. עליך לקבל את הוראות המשגיח וראש הישיבה בנוגע לסדרי הישיבה ולבצעם ללא עוררין. בחורים רבים מסתובבים בהרגשת מירמור וכעס כאשר הם אינם מבינים שהם עצמם הביאו זאת עליהם. זה מתחיל בזה שהבחור אינו מסכים לסדרי הישיבה, הוא חושב שהוא חכם יותר ומבין יותר ועל כל החלטה של המשגיח יש לו טענה. מדוע אסור לצאת, מדוע אסור להיכנס, מדוע צריך להוציא ציצית, מדוע צריך להכניס ציצית, מדוע המשגיח רוצה שהוא יחליף כיפה, מדוע אסור להיות ער בשעה זו, ומדוע צריך להתפלל בשבת באופן כזה... כך הבחור מפתח לעצמו ביקורת על כל דבר בישיבה והוא מסתובב מעוצבן ורוטן ממורמר וכועס. מי מפסיד מכל זה? הבחור עצמו ורק הוא!!! עליך להבין כי מאחורי כל החלטה של המשגיח או של ראש הישיבה יש הגיון מסוים, וגם אם אינך מבין אותו היום, אולי יגיע היום וכשאתה תישא בתפקיד תורני ניהולי תבין זאת. וגם אם לעולם לא תבין זאת אין זה פוטר אותך מלבצע את ההוראות במקום שבו אתה לומד. אם תקפיד להסכים עם כל ההוראות, תוכל להיות מאושר ולהסתובב בהרגשה טובה. נו אז צריך להחליף כיפה, נו אז זה דבר ששווה בגללו להיות ממורמר במשך שנים? אז אסור לצאת בשעות אלו, נו אז מה? מה יש? סוף העולם? מה קרה? אז תרגיל את עצמך כך ותתרכז במה שצריך לעשות כדי להתקדם. אל תעסיק את עצמך ואת ראשך בלהתלונן ולהתמרמר. זו מידה רעה ומגונה והיא תפריע לך בעבודה האמיתית והרצינית שעליך לבצע.

5. המשגיח

בהמשך לדברים בסעיף הקודם, עליך לשמור על קשר טוב עם המשגיח. מלא אחר הוראותיו של המשגיח, הקשב לשיחות המוסר של המשגיח וכדאי ומומלץ גם לכתוב ולסכם אותם. קשר טוב עם המשגיח יקל עליך בתיפקוד השוטף בישיבה, כך תיהי לך אוזן קשבת כאשר תצטרך זאת. ובכלל עליך להתרגל לדבר עם המשגיח לשוחח עימו על מצבך על בעיותיך על מה שקשה לך ועל ההתמודדויות שהנך עובר. אל תתבייש לעשות זאת, המשגיח הוא אדם בעל נסיון והכרות טובה עם הישיבה וסדריה ועם הבחורים האחרים. אם יש לך חברותא שאינך מרוצה ממנו ואינך יודע איך לעזבו, התייעץ עם המשגיח. אם בחור מסוים מפריע לך או שהנך מרגיש שהוא גורם לך לירידה רוחנית, התייעץ עם המשגיח. עם זאת, עליך לשים לב שלא להגיע למצב שבכדי למצוא חן בעיני המשגיח אתה מספר לו דברים או פרטים שהם בגדר רכילות שלא לצורך על בחור אחר. כדי להיות בקשר טוב עם המשגיח אינך צריך ליהפך להיות הגבאי שלו, שמור על איזון נכון והגיוני.

בהצלחה רבה

זה מה שהציל את יצחק

היום הוא עושה את זה בשמחה רבה לאחרים, הוא עושה זאת בלי לחשוב לרגע אחד על איבוד זמן או משהו אחר,

הוא לא יודע אם הוא עושה את זה טוב כפי שהוא היה רוצה, כפי שעשו לו את זה, אבל הוא מנסה ומשתדל מאד...

יצחק לא ישכח לעולמים את אותם ימים, ומכוח הזיכרון שבוער בעצמותיו, הוא עושה זאת.

כן, יש דברים שלא שוכחים לעולם,

בעיקר אם הדברים מהותיים ונוגעים לעתידך ולדבר חשוב שכל חיך תלויים בו.

הזיכרון שנושא עימו יצחק הוא עבירו היסטוריה שכבר עברו עליה שלוש שנים אך לבחורי ישיבה רבים אחרים מדובר בהווה, את זה מבין יצחק, הוא מבין היטב,

הוא זוכר היטב את הימים של סוף התלמוד תורה, את הימים שבהם היה משוכנע לחלוטין שהישיבה שסידרו לו אינה מתאימה לו. הוא היה משוכנע שהוא אינו יכול להצליח בה ושהכל עומד להיות שחור משחור,

"אין לי סיכוי" - הוא היה ממלמל לעצמו,

הוא היה משוכנע בכישלון, יותר משהיה בטוח שאור היום הוא המאיר בשעה 12 בצהריים. הוא היה כה משוכנע שאין לו מה ללכת אפילו לישיבה, כי ממילא הוא יכשל שם ברגע הראשון. הוא היה משוכנע שזה לא ימשך יותר מיום אחד

ביום השני הוא הבין שאם זה קשה זה טוב כי הרי להסתובב ברחוב בוודאי שזה קל זה, אולי הכי קל, אבל זה כלום כלום, וזה בוודאי רע, ואילו הוא יושב ולומד ועוסק בדברים רוחניים זה קשה וזה סימן שזה טוב.

ביום השלישי הוא הבין שאם זה קשה זה טוב כי זה סימן שהוא לוקח את העניינים ברצינות ולכן זה קשה לו ואם הוא לוקח את העניינים ברצינות הרי זה בוודאי טוב כי הוא יתקדם ויצליח ויהי בחור טוב.

כך כל יום פירוש אחר, וכל יום התרענות חדשה, ויצחק החל להרגיש איך שהכל הופך להיות נוח וטוב יותר.

והבחור הגדול...

הבחור הגדול המשיך לעקוב אחרי יצחק והוא ראה את השינוי על פניו...

בכל פעם שהוא עבר ליד יצחק בישיבה וזה יכל לקרות שלוש פעמים ביום... הוא שלח ליצחק את החיוך ההוא עם העיניים הסמכותיות של אחד שידע מה שהוא אומר.

גם יצחק החזיר לו חיוך, חיוך נבוך של בחור צעיר שמתחיל חיים חדשים של בחור ישיבה ורוצה מאד להצליח בהם.

לאחר כמה חודשים עזר יצחק את הבחור הגדול במסדרון ובחיוך הנבוך ביקש לשאלו אותו שאלה קטנה:

"השאלה הזו מאד מטרידה אותי" אמר יצחק ושוב תקע את עיניו בחריצים שבין המרצפות...

כ - אמר הבחור הגדול... מה רצית לשאול ...

"תראה, עכשיו כבר לא כל כך קשה לי, ואני לא מבין, אם לא קשה לי אז זה סימן שזה לא טוב ???

הבחור הגדול הביט אל יצחק ואמר בטון הסמכותי:

"יצחק! שכחת את מה שאמרתי לך, לא שמעת את כל המשפט שאמרתי לך לפני כמה חודשים..."

"דע לך שאם זה קשה סימן שזה טוב, סימן שזה הולך להיות טוב מאד, סימן שאתה בדרך הנכונה" - זה מה שאמרתי לך...

ליצחק היה אתגר נוסף והוא למד מאותו יום בכל בוקר מה הפירוש בחלק השני של המשפט של הבחור הגדול, היו לו הסברים רבים לכך ...

בכל בוקר, כל בוקר יצחק הבין פירוש אחר בדברים של הבחור הגדול והפעם בחלק השני של הדברים הוא הבין אותם היטב...

היום יצחק בשיעור ג...

וכפי שפתחתי וסיפרתי לכם הוא עושה זאת היום בשמחה לבחורים הצעירים שבאים לישיבה. הוא אומר להם את המשפט של הבחור הגדול.

היום, הוא הבחור הגדול שאומר את המשפט והוא מנסה מאד לעשות את זה טוב, עם החיוך והסמכותיות, כפי שעשה זאת הבחור הגדול ההוא שכבר לומד היום בישיבה גדולה.

"דע לך שאם זה קשה סימן שזה טוב, סימן שזה הולך להיות טוב מאד, סימן שאתה בדרך הנכונה"

קשה לך?
זקוק לעזרה?

הישיבה

אנחנו לעזרתך בכל ענין ונושא
בדרך לעלות מעלה מעלה.
צוות מורחב של 'מוקד הישיבה'
לעזרתך בכל יום בשעות הערב

1-800-20-18-18

שיחת חינם

או מקסימום יומיים בשביל לא לצער מייד את אבא ואמא, ורק כדי שלא יאמרו שהוא החליט כבר מהרגע הראשון לא להצליח. לא היה לו הסבר מדויק מדוע הוא עומד להיכשל. זו הייתה הרגשה שאין לה מקור ברור. הסיבות היו מעורפלות, משהו שקשור לתחושה או לאוירה.

ניסו לדבר איתו, להסביר לו שזה לא כך, ניסו לשכנע אותו שאסור להחליט מראש שעל הכישלון. הוא השתכנע בהכל והיה נכון לשמוע כל דבר, בסך הכל הוא בחור טוב, שומע ומקשיב, אבל המחשבות והרגשות לא הירפו ממנו, את הכל הוא הבין על הניה, מלמעלה, אבל זה לא חלחל פנימה. הוא לא הרגיש בעצמותיו את ההצלחה כאילו שהיא ממשמשת ובאה מול עיניו.

הוא ראה שחור, שחור, ורק שחור.

הוא עצמו ניסה להרגיע את עצמו ולומר לעצמו שזו רק הרגשה, זה מתח ולחץ וזו רק התרגשות מפני הלא נודע, ועוד הסברים שונים של בחור כשרוני ומבין. אך כל זה לא הצליח ליצור אצלו את התחושה שהוא כל כך רצה שתגיע, הוא הרגיש אומלל ממש.

ביום הראשון כאשר הוא נכנס לפיתחה של הישיבה החדשה, שיעור א' של ישיבה קטנה. הוא הרגיש מייד שאכן זה אמת כל מה שהוא הרגיש, נכון, זה שחור וזה איום והכל נראה לו רע ומפחיד ומאיים. ליבו נשבר בקרב, כי הנה כל נבואות הזעם שהוא דמיון לעצמו מתממשות ממש אל מול עיניו, ואין לו סיכוי לצאת מהן, זה המצב וזהו זה ממש נורא!!!

כל מיני דברים לא מצאו חן בעיניו. החל מבית המדרש והמשגיח שנראה לו במבחינים אדם נחמד וכאן הוא נראה מאיים. וראש הישיבה שיש לו פנים חמורות סבר והוא כמעט לא מחייך. והחדר אוכל, והריח מעצבן אותו והכיסאות הלא נוחים, והכסות פלסטיק שהוא ממש לא אוהב כי אצלם בבית שותים בהם עד גיל שלוש בלבד ותמיד יש להם ריח של דייסה או של שוקו שנדבק ולא ירד בשטיפת כלים.

אוף !!! כמה שזה מעצבן !!!

והחדרים אין בכלל מה לדבר עליהם !!! הם פשוט נורא ואיום, מחריד, אין מה להוסיף על כך, ממש מחריד עד כדי... נורא ואיום !! והשעות? שעות הלימוד? איך אפשר כל כך הרבה, עד מאוחר בלילה? איך כמה שזה קשה!

הוא התהלך בהיכל הישיבה עם פנים עצובות וחסרות משמעות, ללא חיוך ולא סימן של חיים.

ואז... הוא לא הכיר אותו עד לאותו יום, ורק לאחר מעשה נודע לו שהוא לומד בשיעור ג' והוא מתחיל עכשיו את השנה השלישית בישיבה.

הבחור שניגש אליו היה גבוה מאד שמשקיף כביכול מלמעלה למטה ועיניו מביעות אחריות ורצינות.

הבחור חייך בפה מלא, והחיוך שלו היה שווה מבט מעמיק, כי הוא היה חיוך מתוך הלב, והשילוב הזה של העיניים הסמכותיות עם החיוך, יצרו מייד תחושה של "הבה נשמע מה יש לו לומר הוא יודע מה הוא אומר..."

קשה לך? - הוא שאל בשקט, כמעט בלחישת.

יצחק לא ענה, בתחילה הוא נבוך מאד כי הוא הבין שמבט עיניו הסגיר את כל מה שמתרחש בתוכו...

הבחור הגדול חזר על השאלה -

"קשה לך? - זה היה אפילו יותר בשקט מהפעם הראשונה ...

כככה כן קשה לי! - ענה יצחק תוך שהוא משפיל עיניים ומנסה לאחוז אותם בין הפסים שבין מרצפות השיש של היכל הישיבה.

"דע לך" - אמר הבחור הגדול עם חיוכו הסמכותי - "דע לך שאם זה קשה סימן שזה טוב סימן שזה הולך להיות טוב מאד סימן שאתה בדרך הנכונה"!!!

אמר והלך...

הסתלק ולא חיכה לשמוע תשובה...

יצחק חשב והרהר בדברים שהוא שמע. הם לא עזבו אותו. המבט של הבחור הגדול, החיוך שלו ובעיקר המילים שלו, לא נתנו לו מנוחה והוא לא יכל להירגע מהם.

יצחק לא ברח ביום הראשון וגם לא ביום השני מהישיבה,

בכל בוקר,

בכל בוקר, היה לו הסבר אחר לדברים שהוא שמע מהבחור הגדול, כל יום פירוש אחר. כמו רש"י ותוספות והראשונים.

בתחילה הוא הבין שאם זה קשה סימן שזה טוב, כי היצר הרע בוודאי לא רוצה שבחור ישיבה יעשה את הדבר הנכון והוא מקשה מאד על הבחור לעשות את המוטל עליו, ובוודאי שאם זה קשה סימן שזה טוב, כי סימן שהיצר רואה שאתה עושה דבר טוב והוא מקשה עליך.